
Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 sierpnia 1984 r. VI KZP 9

Palestra 29/10(334), 92

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

raturze pięknej". Adw. dr Juliusz Leszczyński dokonał przeglądu pisarstwa adwokatów w okresie od ostatniego zebrania (IX.1984 r.).

Dużą część spotkania poświęcono prezentacjom osobistym utworów autorów w dziedzinie prozy, poezji i twórczości historycznej. Adw. dr Juliusz Niekrasz przedstawił swą cenną pracę historyczną pt. „Armia Krajowa na Śląsku”. Odbyła się również prezentacja prac plastycznych adw. Aurelii Mikulińskiej-Korczyńskiej.

Obradom przewodniczyli: adw. Witold Bayer, przewodniczący Rady Naukowej Ośrodka Badawczego Adwokatury, oraz adw. dr Roman Hrabar z Izby katowickiej, znany ostatnio z tytułu odznaczenia go „Orderem Uśmiechu” za pomoc w repatriacji dzieci polskich przymusowo wywiezionych do Rzeszy.

Oprawa organizacyjna obrad spotkała się z pełną satysfakcją ich uczestników, a same obrady przebiegały w przyjaznej atmosferze.

s.m.

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO

1.

UCHWAŁA

Sądu Najwyższego
z dnia 26 sierpnia 1984 r.
VI KZP 9/84 *

Teza powyższej uchwały SN ma brzmienie następujące:

Prawomocne postanowienie sędziego sądu rodzinnego o przekazaniu sprawy prokuratorowi na podstawie art. 42 § 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r.

o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228) wiąże prokuratora.

GŁOSA do powyższej uchwały

Wprawdzie zaledwie kilkadziesiąt osób rocznie skazywanych jest na podstawie art. 9 § 2 k.k.,¹ ale mimo to zagadnienie prawne przedstawione Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia przez Ministra Sprawiedliwości ma istotne znaczenie dla praktyki.

Artykuł 42 § 3 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich stanowi wyjątek od reguły generalnej zawartej

w art. 15, z której wynika, że sprawy nieletnich należą do właściwości sądu rodzinnego. Artykuł ten sankcjonuje przyjętą jeszcze przed 13 majem 1983 r. praktykę polegającą na przekazywaniu przez sąd dla nieletnich sprawy nieletniego prokuratorowi w razie stwierdzenia przesłanek przemawiających za orzeczeniem kary na podstawie art. 9 § 2 k.k.

* Uchwała ta wraz z uzasadnieniem została opublikowana w OSNKW nr 11—12/1984, poz. 187.

¹ W. Patulski: Głosa do uchwały z dnia 27.VI.1979 r. VI KZP 7/79, Nowe Prawo 1980, nr 7—8.